

दानिएलको पुस्तक - एक सय चारौँ

अन्तिम दिनहरूमा अनुसन्धानात्मक र कार्यकारी न्यायहरूलाई बुझ्दै: भविष्यसूचक नियमको उद्घाटन

Jeff Pippenger

2024-02-29

हामी अगमवाणीसम्बन्धी त्यो नियम स्थापित गर्दैछौं, जुन यहूदाको कुलका सिंहद्वारा, “अन्तको समय”-मा, सन् १९८९ मा, दानिएल अध्याय ११ का अन्तिम छ पदहरू खोल्ने उहाँको कार्यमा पहिचान गरिएको थियो, जब सोभियत संघ रोनाल्ड रेगन र रोमका पोपबीचको एक गोप्य गठबन्धनद्वारा बहाइयो। हामीले देखाएका छौं कि रोमका त्रिविध अनुप्रयोगहरू र बाबेलको पतनले प्रकाशको पुस्तक अध्याय १७ मा त्यस स्त्रीलाई र उसले सवारी गर्ने तथा शासन गर्ने त्यस पशुलाई पहिचान गर्छ।

सत्र र अठार अध्यायहरूमा स्त्री र पशुको चित्रणले परमेश्वरले आधुनिक बाबेलमाथि ल्याउनुहुने क्रमिक न्यायलाई पहिचान गराउँछ, जो चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्थाबाट आरम्भ भई मिखाएल उठ्नुहुने र मानवको कृपाकाल समाप्त नहुँदासम्म जारी रहन्छ। त्यो समयावधिले परमेश्वरको कार्यान्वयनात्मक न्यायको पहिलो भागलाई सूचित गर्दछ, जुन उहाँको कृपाको मिश्रणसहित सम्पन्न हुन्छ। त्यसपछि सात अन्तिम विपत्तिहरूसँगै, उहाँका न्यायहरूसित कुनै कृपा मिश्रित हुँदैन। यी दुई चरणहरू अनुसन्धानात्मक न्यायमा पनि संकेत गरिएका छन्, जुन २२ अक्टोबर, १८४४ मा आरम्भ भएको थियो। अनुसन्धानात्मक न्याय मृतकहरूको जाँच र न्यायबाट आरम्भ भयो, र ११ सेप्टेम्बर, २००१ मा जीवितहरूको अनुसन्धानात्मक न्याय आरम्भ भयो।

जीवितहरूको न्याय पनि दुई अवधिमा विभाजित छ; पहिलो अवधि ११ सेप्टेम्बर २००१ मा आरम्भ हुन्छ, अर्थात् ती व्यक्तिहरूको जाँच र न्यायसँग, जो एक लाख चवालीस हजारमध्ये पर्न सक्ने उम्मेदवारहरू हुन्, किनकि न्याय परमेश्वरको घरानाबाट आरम्भ हुन्छ। मृतकहरूको अनुसन्धानात्मक न्याय केवल तिनीहरूमाथि सम्पन्न गरिएको थियो, जसका नामहरू तिनीहरूको जीवनको कुनै समय जीवनको पुस्तकमा अभिलेख गरिएका थिए। लेखिएका र दर्ता गरिएका मृतकहरूको नाम त्यसपछि पापहरूको पुस्तकसँग तुलना गरियो। यदि तिनीहरूसँग स्वीकार नगरिएका पापहरू थिए भने, तिनीहरूको नाम जीवनको पुस्तकबाट हटाइयो। जीवितहरूको अनुसन्धानात्मक न्याय “परमेश्वरको घरानाबाट आरम्भ हुने” भनी विशेष रूपमा योग्य ठहराइन्छ, जबकि मृतकहरूको अनुसन्धानात्मक न्यायमा त्यस्तो कुनै विशेष योग्यता आवश्यक थिएन।

जीवितहरूको अनुसन्धानात्मक न्यायमा, परमेश्वरको वचनले यस कुरालाई स्पष्टसँग चिन्हित गरेको छ कि एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने समयावधिमा आरम्भ भएको त्यो न्याय यरूशलेममा सुरु भयो, जो परमेश्वरको मण्डली हो। बाइबलले यस तथ्यको दोस्रो प्रत्यक्ष साक्षी प्रस्तुत गर्दछ।

किनभने परमेश्वरको घरानाबाट न्याय सुरु हुने समय आएको छ; अनि यदि यो पहिले हामीबाट नै सुरु हुन्छ भने, परमेश्वरको सुसमाचारको आज्ञापालन नगर्नेहरूको अन्त के हुनेछ? १ पत्रुस ४:१७।

जीवितहरूका न्यायको आरम्भ परमेश्वरको घर यरूशलेमबाट हुन्छ, र त्यो न्याय आरम्भ हुने एक निश्चित समय पनि छ। जीवितहरूको न्याय यरूशलेममा त्यस बेला आरम्भ हुन्छ जब लेखकको मसीदानी यरूशलेमभरि घुम्छ र चर्च तथा देशमा गरिएका घृणित कामहरूका निम्ति सुस्केरा हाल्ने र रोदन गर्ने पुरुषहरू र स्त्रीहरूका निधारमा एउटा चिन्ह लगाइन्छ।

सुसमाचारको आज्ञापालन नगर्ने वर्गलाई प्रकाशको पुस्तकको सातौँ अध्यायमा एक लाख चवालीस हजारको विपरीतमा पहिचान गरिएको छ, जहाँ यहूदाले तिनीहरूलाई त्यहाँ ठूलो भीडको रूपमा चिनाउँछन्। ठूलो भीडले

जीवितहरूको न्यायको अवधिमा न्याय गरिने जीवित प्राणहरूको त्यस्तो वर्गलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसले परमेश्वरको व्यवस्थालाई पूर्ण रूपमा पालन गरेका छैनन्, किनकि तिनीहरूले पोपको सूर्य-उपासनाको दिनमा आराधना गर्दै आएका छन्। संयुक्त राज्य अमेरिकामा चाँडै आउन लागेको आइतबार-व्यवस्थाको समयमा, इजकिएल अध्याय नौमा लेख्ने दवात बोकेको स्वर्गदूतद्वारा छाप लगाइएकाहरू, जुन प्रकाशको पुस्तकको सातौँ अध्यायको छाप लगाउने कार्य पनि हो, झण्डाको रूपमा उच्च पारिन्छन्। त्यसपछि, जो अहिले सुसमाचारको आज्ञापालन गरिरहेका छैनन्, तिनीहरूलाई सातौँ-दिनको विश्रामदिनप्रति उत्तरदायी ठहराइनेछ।

“तर विगत पुस्ताका ख्रीष्टियनहरूले आइतबार पालन गर्थे, यसो गर्दा तिनीहरूले बाइबलको विश्रामदिन नै मानिरहेका छन् भन्ने ठान्दै; र अहिले पनि रोमन क्याथोलिक समुदाय समेत बाहेक नराखी, हरेक मण्डलीमा यस्ता सच्चा ख्रीष्टियनहरू छन्, जसले इमानदारीपूर्वक विश्वास गर्छन् कि आइतबार नै दैवी नियुक्तिको विश्रामदिन हो। परमेश्वरले तिनीहरूको उद्देश्यको निष्कपटता र उहाँका सामु तिनीहरूको सत्यनिष्ठालाई ग्रहण गर्नुहुन्छ। तर जब आइतबारको पालन कानूनद्वारा लागू गरिनेछ, र साँचो विश्रामदिनको दायित्वबारे संसारलाई ज्योति प्रदान गरिनेछ, तब जसले रोमको भन्दा उच्च अधिकार नभएको आज्ञालाई मान्नका निम्ति परमेश्वरको आज्ञा उल्लङ्घन गर्नेछ, त्यसले त्यसरी परमेश्वरभन्दा माथि पोपवादलाई आदर गर्नेछ। उसले रोमलाई र रोमद्वारा नियुक्त गरिएको व्यवस्थालाई लागू गराउने शक्तिलाई श्रद्धाज्जलि अर्पण गरिरहेको हुन्छ। उसले त्यस पशु र त्यसको प्रतिमाको उपासना गरिरहेको हुन्छ। जब मानिसहरूले परमेश्वरले आफ्नो अधिकारको चिन्ह हो भनी घोषणा गर्नुभएको व्यवस्थालाई अस्वीकार गर्नेछन्, र त्यसको सट्टा रोमले आफ्नो प्रभुत्वको प्रतीकका रूपमा चुनेको कुरालाई आदर गर्नेछन्, तब तिनीहरूले त्यसरी रोमप्रतिको निष्ठाको चिन्ह—‘पशुको छाप’—स्वीकार गर्नेछन्। अनि यो प्रश्न यसरी स्पष्ट रूपमा मानिसहरूका सामु प्रस्तुत नगरिएसम्म, र तिनीहरूलाई परमेश्वरका आज्ञाहरू र मानिसहरूका आज्ञाहरूबीच छनोट गर्न नल्याइएसम्म, उल्लङ्घनमा निरन्तर रहनेहरूले ‘पशुको छाप’ प्राप्त गर्नेछैनन्।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 449.

मुद्राङ्कित भएकाहरूको ध्वजचिह्न त्यो हो जसले सुसमाचारको आज्ञापालन नगर्नेहरूलाई आज्ञापालनमा बोलाउँछ।

र त्यस दिन यिशैको एउटा जरा प्रकट हुनेछ, जो मानिसहरूका लागि एउटा ध्वजझैँ खडा हुनेछ; जातिहरूले त्यसैलाई खोज्नेछन्; र उहाँको विश्राम महिमामय हुनेछ। अनि त्यस दिन यस्तो हुनेछ कि, प्रभुले अशूरबाट, र मिश्रबाट, र पत्रोसबाट, र कूशबाट, र एलामबाट, र शिनारबाट, र हमातबाट, र समुद्रका टापुहरूबाट बाँकी रहेका आफ्ना जनहरूको अवशेषलाई फिर्ता ल्याउन दोस्रो पटक फेरि आफ्नो हात बढाउनुहुनेछ। अनि उहाँले जातिहरूका लागि एउटा ध्वज खडा गर्नुहुनेछ, र इस्राएलका निष्कासितहरूलाई भेला गर्नुहुनेछ, र पृथ्वीका चार कुनाबाट यहूदाका तितरबितर पारिएकाहरूलाई एकत्र गर्नुहुनेछ। यशैया ११:१०-१२।

जो अहिले सुसमाचारको आज्ञापालन गर्दैनन्, तिनीहरू जीवितै हुँदा नै न्याय गरिन्छन्, तर तिनीहरूको न्याय जीवित एक लाख चवालीस हजारको अन्वेषणात्मक न्यायपछि हुनुपर्छ, किनकि चाँडै आउँदै गरेको आइतबारको व्यवस्थाको संकटको समयमा परमेश्वरको छाप भएका पुरुषहरू र स्त्रीहरूलाई देखेर मात्र तिनीहरूलाई चेतावनी दिन सकिन्छ।

“पवित्र आत्माको कार्य संसारलाई पाप, धार्मिकता, र न्यायको विषयमा दोषी ठहराउनु हो। संसारलाई केवल त्यसरी नै चेतावनी दिन सकिन्छ, जब सत्यमा विश्वास गर्नेहरू सत्यद्वारा पवित्र पारिएका देखिन्छन्, उच्च र पवित्र सिद्धान्तहरूअनुसार आचरण गर्छन्, र परम उच्च तथा उदात्त अर्थमा परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्नेहरू र ती आज्ञाहरूलाई खुट्टामुनि कुल्चनेहरूबीचको विभाजन-रेखा प्रकट गर्छन्। आत्माद्वारा हुने पवित्रीकरणले परमेश्वरको छाप भएकाहरू र जाली विश्राम-दिन मान्नेहरूबीचको भिन्नतालाई स्पष्ट संकेत गर्दछ। जब परीक्षा आउँछ, तब पशुको छाप के हो भन्ने कुरा स्पष्टसँगै देखाइनेछ। त्यो आइतबार पालन गर्नु हो। सत्य सुनेपछि पनि जो यस दिनलाई पवित्र ठानिरहन्छन्, तिनीहरूले समय र व्यवस्था परिवर्तन गर्ने विचार गरेको पापको मानिसको हस्ताक्षर बोकेका हुन्छन्।” Bible Training School, December 1, 1903.

कार्यकारी न्याय, जहाँ तेस्रो एलियाहको कार्य पूरा गरिन्छ, चाँडै आउने आइतवारको व्यवस्थाबाट आरम्भ हुन्छ। यो दुई समयावधिको हुन्छ; पहिलो समयावधिमा परमेश्वरका न्यायहरू अहिले सुसमाचारको आज्ञापालन नगर्नेहरूका निम्ति

दयासँग मिश्रित हुन्छन्, अनि त्यसपछि दयाविहीन रूपमा खन्याइने अन्तिम सात विपत्तिहरू आउँछन्।

“कृपाको समय अब धेरै लामो समयसम्म रहिरहनेछैन। अहिले परमेश्वरले पृथ्वीबाट आफ्नो रोकथाम गर्ने हात हटाउँदै हुनुहुन्छ। उहाँले धेरै समयसम्म आफ्नो पवित्र आत्माको कार्यद्वारा पुरुषहरू र स्त्रीहरूसित बोल्नुभएको थियो; तर तिनीहरूले त्यस आह्वानलाई ध्यान दिएनन्। अब उहाँ आफ्ना न्यायहरूमार्फत आफ्ना जनतासित, र संसारसित, बोलिरहनुभएको छ। यी न्यायहरूको समय तिनीहरूका लागि कृपाको समय हो, जसले अझै सत्य के हो भनेर सिक्ने अवसर पाएका छैनन्। प्रभुले तिनीहरूतर्फ कोमलतापूर्वक दृष्टि गर्नुहुनेछ। उहाँको दयामय हृदय स्पर्शित भएको छ; उहाँको हात अझै पनि बचाउनका लागि पसारिएको छ। यी अन्तिम दिनहरूमा पहिलो पटक सत्य सुन्ने धेरै मानिसहरूलाई सुरक्षाको गोठमा प्रवेश गराइनेछ।” Review and Herald, November 22, 1906.

सुसमाचारको आज्ञापालन नगर्नेहरू नै ती “अन्य भेडाहरू” हुन्, जसलाई बोलाउने प्रतिज्ञा येशूले गर्नुभयो, र उहाँले बोलाउँदा तिनीहरूले उहाँको स्वर सुन्नेछन्।

अनि मेरा अरू भेडाहरू पनि छन्, जो यस भेडाबथानका होइनन्: तिनीहरूलाई पनि मैले ल्याउनै पर्छ, र तिनीहरूले मेरो स्वर सुन्नेछन्; अनि त्यहाँ एउटा बथान र एउटै गोठालो हुनेछ। यूहन्ना 10:16।

उनीहरूले सुन्ने “आवाज” प्रकाशको पुस्तक अध्याय अठारको दोस्रो “आवाज” हो, जसले चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाको बेला ठूलो स्वरले पुकार गर्छ, जब महान् वेश्याको न्याय दोब्बर गरिन्छ, किनकि उसले आफ्नो परीक्षाकालीन पापको कचौरा भरिसकेकी छ।

“अगमवक्ताले भन्छन्, ‘मैले स्वर्गबाट अर्को एक स्वर्गदूत झर्दै आएको देखें, जससँग महान् अधिकार थियो; र पृथ्वी उसको महिमाले उज्यालो भयो। अनि उसले बलियो स्वरले प्रबल रूपमा पुकार्दै भन्यो, महान् बाबेल पतन भएको छ, पतन भएको छ, र दुष्टात्माहरूको वासस्थान भएको छ’ (प्रकाश 18:1, 2)। यो त्यही सन्देश हो जुन दोस्रो स्वर्गदूतद्वारा दिइएको थियो। बाबेल पतन भएको छ, ‘किनकि त्यसले सबै जातिहरूलाई आफ्ना व्यभिचारको क्रोधको दाखमद्य पिउन लगाई’ (प्रकाश 14:8)। त्यो दाखमद्य के हो?—उसका झूटा सिद्धान्तहरू। उसले चौथो आज्ञाको शबाथको सट्टा संसारलाई एउटा झूटो विश्रामदिन दिएको छ, र अदनमा शैतानले हव्वालाई पहिलो पटक भनेको झूट—आत्माको स्वाभाविक अमरता—लाई पुनः दोहोर्याएकी छे। उसले यस्तै अनेक सम्बन्धित भ्रमहरू टाढा-टाढासम्म फैलाएकी छे, ‘मानिसका आज्ञाहरूलाई सिद्धान्त ठहराएर सिकाउँदै’ (मत्ती 15:9)।”

“जब येशूले आफ्नो सार्वजनिक सेवकाइ आरम्भ गर्नुभयो, उहाँले मन्दिरलाई त्यसको ईश्वरनिन्दात्मक अपवित्रीकरणबाट शुद्ध पार्नुभयो। उहाँको सेवकाइका अन्तिम कार्यहरूमध्ये मन्दिरको दोस्रो शुद्धीकरण पनि थियो। यसरी नै, संसारलाई चेतावनी दिने अन्तिम कार्यमा, मण्डलीहरूलाई दुई स्पष्ट आह्वानहरू गरिन्छन्। दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश यस्तो छ, ‘बाबेल पतन भयो, पतन भयो, त्यो ठूलो सहर, किनकि त्यसले सबै जातिहरूलाई आफ्नो व्यभिचारको क्रोधको मदिरा पिलायो’ (प्रकाश 14:8)। अनि तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको महान् पुकारमा स्वर्गबाट यसो भन्ने एउटा स्वर सुनिन्छ, ‘हे मेरा जनहरू हो, त्यसबाट बाहिर निस्क; ताकि तिमीहरू उसका पापहरूका सहभागी नबन, र तिमीहरूले उसका प्रकोपहरू पनि नपाओ। किनकि उसका पापहरू स्वर्गसम्म पुगेका छन्, र परमेश्वरले उसका अधर्महरूलाई सम्झनुभएको छ’ (प्रकाश 18:4, 5)।” Selected Messages, book 2, 118.

संयुक्त राज्य अमेरिकामा चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थासँगै आधुनिक बाबेलमाथिको प्रगतिशील कार्यकारी न्याय आरम्भ हुन्छ, र यी दुई न्यायहरू एक-अर्कामाथि आच्छादित हुँदा जीवितहरूको न्यायको अन्तिम अवधि प्रारम्भ हुन्छ। करारका सन्देशवाहकको कार्यका लागि मार्ग तयार गर्ने तेस्रो सन्देशवाहकले सेप्टेम्बर ११, २००१ मा आरम्भ भएर हाल सुसमाचारको आज्ञापालन नगर्ने अन्तिम व्यक्तिहरूले प्रकाशको पुस्तक अध्याय अठारको दोस्रो स्वर सुनेर बाबेलबाट बाहिर निस्कँदासम्म चल्ने जीवितहरूको न्यायको समयको कार्यलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। त्यस

कार्यले मार्ग तयार गर्ने सन्देशवाहकको सेवकाइको आरम्भमा एक लाख चवालीस हजारको मन्दिरको शुद्धीकरण र शोधनलाई पहिचान गराउँछ, र त्यसपछि करारका सन्देशवाहकका लागि मार्ग तयार गर्ने सन्देशवाहकको सेवकाइको अन्त्यमा ठूलो भीडको मन्दिरको शोधन र शुद्धीकरणलाई पनि।

चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाको समयमा, पेन्तेकोस्तमा प्रकट भएको परमेश्वरको शक्तिको प्रगटीकरण पुनः दोहोरिन्छ।

“हामीमध्ये एक जनाले पनि, जबसम्म हाम्रो चरित्रमा एउटा धब्बा वा कलङ्क रहिरहन्छ, परमेश्वरको छाप कहिल्यै प्राप्त गर्नेछैनौं। हाम्रो चरित्रका दोषहरूलाई सुधार गर्नु, आत्माको मन्दिरलाई हरेक अशुद्धताबाट शुद्ध पार्नु—यो काम हामीमाथि नै छोडिएको छ। तब उत्तरवर्षा हामीमाथि झर्नेछ, जसरी पेन्तिकोसको दिनमा प्रारम्भिक वर्षा चेलाहरूमा झरेको थियो....”

“हे दाजुभाइहरू हो, तयारीको यस महान् कार्यमा तिमीहरू के गरिरहेका छौ? जो संसारसँग एक भइरहेका छन्, तिनीहरूले सांसारिक ढाँचा ग्रहण गरिरहेका छन् र पशुको छापका लागि तयारी गरिरहेका छन्। जो आत्मप्रति अविश्वासी छन्, जो परमेश्वरको सामु आफूलाई नम्र तुल्याइरहेका छन् र सत्यको आज्ञापालनद्वारा आफ्ना प्राणहरूलाई शुद्ध पारिरहेका छन्, तिनीहरूले स्वर्गीय ढाँचा ग्रहण गरिरहेका छन् र आफ्ना निधारहरूमा परमेश्वरको मोहोरका लागि तयारी गरिरहेका छन्। जब आज्ञाप्ति जारी हुनेछ र छाप अंकित गरिनेछ, तब तिनीहरूको चरित्र अनन्तकालसम्म शुद्ध र निष्कलङ्क रहनेछ।” Testimonies, volume 5, 214, 216.

यहीँ भविष्यसूचक वचनमा देखिन सक्ने एउटा प्रत्यक्ष असंगतिमा ठेस लाग्न सक्दछ, यद्यपि त्यसो हुनु आवश्यक छैन। चेलाहरूको समयमा पेन्तेकोस्तमा सामर्थ्यप्राप्त भएको सन्देश अन्यजातिहरूकहाँ लगिएको थिएन, जो तिनीहरू हुन् जसले चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाको समयमा सुसमाचारको आज्ञापालन गर्दैनन्। पेन्तेकोस्तमा सामर्थ्यप्राप्त भएको सन्देश प्राचीन इस्राएलकहाँ लगियो, जो अझै अर्को साढे तीन वर्षसम्म आफ्नो अन्तिम अनुग्रह-अवधिमा थिए।

तिम्मा मानिसहरू र तिम्नो पवित्र सहरमाथि सत्तरी हप्ता ठहराइएका छन्—अपराधको अन्त गर्न, पापहरूको समाप्ति गर्न, अधर्मका निम्ति प्रायश्चित्त गर्न, अनन्त धार्मिकता ल्याउन, दर्शन र भविष्यवाणीलाई मोहरबन्द गर्न, र अति पवित्रलाई अभिषेक गर्न। दानिएल 9:24।

पेन्तेकोस्तमा शक्ति प्रदान गरिएको सन्देश सन् ३४ मा स्तिफनुसलाई ढुङ्गाले हानेर मारिएसम्म सुसमाचारको आज्ञापालन नगर्नेहरूकहाँ पुर्‍याइने थिएन। सिस्टर ह्वाइटले प्रायः यस तथ्यलाई औँल्याउनुहुन्छ।

“तब स्वर्गदूतले भने, ‘उहाँले एक हप्तासम्म [सात वर्ष] धेरैसँग वाचा दृढ पार्नुहुनेछ।’ मुक्तिदाताले आफ्नो सेवकाइ आरम्भ गर्नुभएपछि सात वर्षसम्म सुसमाचार विशेष गरी यहूदीहरूलाई प्रचार गरिनु थियो; साढे तीन वर्ष ख्रीष्ट आफैंद्वारा, र त्यसपछि प्रेरितहरूद्वारा। ‘र हप्ताको बीचमा उहाँले बलिदान र भेटी बन्द गराउनुहुनेछ।’ दानिएल ९:२७। ई.सं. ३१ को वसन्तमा, साँचो बलिदान ख्रीष्ट कलवरीमा अर्पित हुनुभयो। तब मन्दिरको पर्दा दुई टुक्रा भएर च्यातियो, जसले बलिदानी सेवाको पवित्रता र महत्त्व अन्त्य भएको देखायो। पार्थिव बलिदान र भेटी बन्द हुने समय आइपुगेको थियो।”

“एक हप्ता—सात वर्ष—ईस्वी सन् ३४ मा समाप्त भयो। त्यसपछि स्तिफनसलाई ढुङ्गाले हानी मारिएपछि यहूदीहरूले सुसमाचारप्रतिको आफ्नो अस्वीकारलाई अन्ततः मोहर लगाए; र सतावटका कारण तितरबितर भएका चेलाहरू ‘वचन प्रचार गर्दै जताततै गए’ (प्रेरित ८:४); अनि त्यसको केही समयपछि सताउने शाऊल परिवर्तन भयो, र अन्यजातिहरूकहाँका प्रेरित पावल बन्यो।” The Desire of Ages, 233.

ख्रीष्टको पुनरुत्थानपछि पचास दिनमा, पेन्तेकोस्तमा सामर्थ्यप्राप्त भएको सन्देशले त्यस आइतवार व्यवस्थासँग सामञ्जस्य राख्दछ, जहाँ सुसमाचारले ख्रीष्टका अर्को बथानलाई बाबेलबाट बाहिर बोलाउँछ; तैपनि, क्रूसपछिका साढे तीन वर्षसम्म यहूदीहरूले “सुसमाचारप्रतिको आफ्नो अस्वीकृतिलाई मुहर लगाएनन्,” र त्यसपछि सन्देश

अन्यजातिहरूकहाँ गयो, जो त्यतिबेला सुसमाचारप्रति आज्ञाकारी थिएनन्। प्रकट देखिने यो विरोधाभासलाई यस पहिचानले अझ बढाउँछ कि ईस्वी ३४ मा यहूदीहरूले सुसमाचारप्रतिको आफ्नो अस्वीकृतिलाई मुहर लगाए, किनकि सिस्टर ह्याटले भिन्न रूपमा भन्छिन्।

“सम्पूर्ण अनुष्ठानिक व्यवस्था ख्रीष्टको प्रतीकात्मक रूप भएकोले, उहाँबाट अलग त्यसको कुनै मूल्य थिएन। यहूदीहरूले उहाँलाई मृत्युदण्डमा सुम्पेर ख्रीष्टको अस्वीकारलाई अन्तिम रूप दिएपछि, तिनीहरूले मन्दिर र त्यसका सेवाहरूलाई अर्थ प्रदान गर्ने सबै कुरालाई अस्वीकार गरे। त्यसको पवित्रता हटिसकेको थियो। त्यो विनाशका लागि नियत भइसकेको थियो। त्यस दिनदेखि बलिदानी चढाइहरू र तिनीसँग सम्बन्धित सेवा अर्थहीन भए। केनको चढाइझैँ, तिनीहरूले मुक्तिदातामाथिको विश्वास व्यक्त गर्दैनथे। ख्रीष्टलाई मृत्युदण्डमा पुर्‍याएर, यहूदीहरूले वस्तुतः आफ्नो मन्दिर नै ध्वस्त पारे। जब ख्रीष्टलाई क्रूसमा टाँगियो, मन्दिरको भित्री परदा माथिबाट तलसम्म दुई टुक्रा भएर च्यातियो, जसले यो सङ्केत गर्‍यो कि महान् अन्तिम बलिदान चढाइएको थियो, र बलिदानी चढाइहरूको व्यवस्था सधैंका लागि अन्त भएको थियो।” *The Desire of Ages*, 165.

के यहूदीहरूले सुसमाचारको आफ्नो अस्वीकृतिलाई स्तिफनसको ढुंगाले हानी मारिँदा कि ख्रीष्टको क्रूसमा मोहर लगाए? यो देखिने विरोधाभास पेन्तेकोस्तमा प्रकट भएको परमेश्वरको शक्तिको अभिव्यक्तिलाई चाँडै आउन लागेको आइतबार-सम्बन्धी व्यवस्थासँग पहिचान गर्ने देखिने विरोधाभाससँग सम्बन्धित छ।

हामी अर्को लेखमा त्यो देखिने विरोधाभासलाई समाधान गर्ने अभिप्राय राख्छौं, तर म हामीलाई स्मरण गराउन चाहन्छु कि यस विशेष विचारको उद्देश्य त्यस तथ्यमा आधारित छ, जसलाई अगमवक्ताहरूले पहिचान गरेका छन्, कि अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका लाओडिसियाली जनताले न्यायलाई बुझ्दैनन्। हामीले न्यायका विभिन्न अवधिहरू र उद्देश्यहरूको पुनरावलोकन गर्न समय लिएका छौं, ताकि अनुसन्धानात्मक र कार्यान्वयनात्मक दुवै न्यायहरू चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्थामा कसरी एकै ठाउँमा आइपुग्छन् भन्ने विषयमा स्पष्ट हुन सकियोस्। हामीले भर्खरै उठाएका देखिने विरोधाभासहरूसँग सम्बन्धित प्रकाशलाई देख्नका लागि यी तत्त्वहरूको पुनरावलोकन आवश्यक थियो।

हामी यो अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“रोमन क्याथोलिकहरूले स्वीकार गर्छन् कि सब्बाथमा गरिएको परिवर्तन तिनकै चर्चद्वारा गरिएको हो, र तिनीहरूले यही परिवर्तनलाई चर्चको सर्वोच्च अधिकारको प्रमाणको रूपमा प्रस्तुत गर्छन्। तिनीहरू घोषणा गर्छन् कि हप्ताको पहिलो दिनलाई सब्बाथको रूपमा पालन गरेर प्रोटेस्टेन्टहरूले दैवीय विषयहरूमा व्यवस्था गर्ने उसको शक्तिलाई मान्यता दिइरहेका छन्। रोमन चर्चले आफ्नो अचूकताको दाबी त्यागेको छैन; र जब संसार तथा प्रोटेस्टेन्ट चर्चहरूले यहीवाको सब्बाथलाई अस्वीकार गर्दै, उसैले निर्माण गरेको जाली सब्बाथलाई स्वीकार गर्छन्, तब तिनीहरूले वस्तुतः त्यस दाबीलाई स्वीकार गरिरहेका हुन्छन्। तिनीहरूले यस परिवर्तनको लागि अधिकारको आधार उद्धृत गर्न सक्छन्, तर तिनीहरूको तर्कको भ्रम सजिलै देख्न सकिन्छ। पापवादी यति चनाखो हुन्छ कि प्रोटेस्टेन्टहरूले आफूलाई नै धोका दिइरहेका छन्, र यस विषयका तथ्यहरूतर्फ जानीजानी आँखा चिम्लिरहेका छन् भन्ने उसले देख्छ। आइतबारसम्बन्धी संस्थापनाले समर्थन पाउँदै जाँदा, ऊ हर्षित हुन्छ, यस कुरामा आश्चर्य हुँदै कि अन्ततः यसले सारा प्रोटेस्टेन्ट जगतलाई रोमको झण्डामुनि ल्याउनेछ।”

“विश्रामदिनको परिवर्तन रोमी मण्डलीको अधिकारको चिन्ह वा छाप हो। जसले चौथो आज्ञाको दाबीलाई बुझेर साँचो विश्रामदिनको सट्टा झूटो विश्रामदिन मात्र छनोट गर्छन्, तिनीहरूले यसरी त्यसै शक्तिलाई श्रद्धाञ्जलि अर्पण गरिरहेका हुन्छन्, जसको अधिकारद्वारा मात्र त्यो आज्ञापित गरिएको छ। पशुको छाप पोपीय विश्रामदिन हो, जसलाई परमेश्वरले नियुक्त गर्नुभएको दिनको सट्टा संसारले स्वीकार गरेको छ।

“तर पशुको छाप ग्रहण गर्ने समय, जसरी भविष्यवाणीमा निर्दिष्ट गरिएको छ, अझै आएको छैन। परीक्षाको समय अझै आएको छैन। रोमन क्याथोलिक समुदायलाई पनि अपवाद नठहराउँदै, हरेक मण्डलीमा सच्चा ख्रीष्टियनहरू छन्। उनीहरूले ज्योति प्राप्त नगरेसम्म र चौथो आज्ञाको बाध्यता नदेखेसम्म कोही पनि दोषी

ठहरिँदैनन्। तर जब झूटो विश्रामदिनलाई लागू गराउने आदेश जारी हुनेछ, र जब तेस्रो स्वर्गदूतको उच्च पुकारले मानिसहरूलाई पशु र त्यसको मूर्तिको आराधनाविरुद्ध चेतावनी दिनेछ, तब झूटो र सत्यबीचको रेखा स्पष्टसँग खिचिनेछ। तब जो अझै पनि अपराधमा निरन्तर लागि रहन्छन्, तिनीहरूले आफ्ना निधारमा वा आफ्ना हातमा पशुको छाप ग्रहण गर्नेछन्।

“द्रुत गतिले हामी यस अवधितर्फ नजिकिँदैछौं। जब प्रोटेस्टेन्ट मण्डलीहरूले झूटो धर्मलाई कायम राख्न लौकिक सत्तासँग एकता गर्नेछन्—जसको विरोध गर्न उनीहरूका पुर्खाहरूले सबैभन्दा कठोर सतावट सहनुपरेको थियो—तब मण्डली र राज्यको संयुक्त अधिकारद्वारा पोपीय सब्बाथ लागू गरिनेछ। त्यहाँ राष्ट्रिय धर्मत्याग हुनेछ, जसको अन्त्य केवल राष्ट्रिय विनाशमा हुनेछ।” Bible Training School, February 2, 1913.